

Ve tři hodiny máno zařinčel telefon na p[ř]ádkovém velitelství: »Tady plukovník Hampel z generálního štábu. Pošlete ke mně *ihned* dva muže vojenské policie; a vzkazte p[ř]i podplukovníka Vrzala, no *ovšem* že z informačního oddělení, *člověče*, po tom vám nic není, aby ke mně h[odně] přišel. Ano, teď v noci. Ano, ať si vezme auto. *Tak honem, heřgot!*« A dost. ③ ② ①

Za hodinu byl podplukovník Vrzal na to bylo místě; až bůhví kde ve čtvrti. Přivítal ho starší a hrozně ustaraný pán v civilu, to jest jenom v košili a kalhotách. »P[ř]i podplukovníku, mně se stala sakramentská věc. Sedni si, kamaráde. Zatracená věc mizerná svinská pitomá neřádná. Potvora jedna, zlořečená. Tak si to představ: Předevčirem mně dá šéf generálního štábu jeden spis ① povídá: Hampel, zpracuj to doma; čím máš lidí o tom ví, tím líp – v kanceláři ani muk; tak *práce vůbec* marš, máš dovolenou, a sed' na tom doma, ale pozor! No dobrá.« »Jaký to byl spis?« ptal se podplukovník Vrzal.

Plukovník Hampel okamžik váhal. »No,« řekl, »ať to teda víš.«

bylo to z oddělení C.«

(K. Čapek: *Ukradený spis 139/VII, odd. C*)

L A L 00

I I S

U T

U *kurviva*

④ ② ①

V vilové

Pod-

J S

obč. C

Q

— S

☒

+ 1/4 p.